

§ 35, fuldbyrdes efter retsplejelovens regler om fuldbyrdelse af sagsomkostninger. Lovudkastets § 35 omfatter dels voldgiftsrettens honorar, dels voldgiftsrettens omkostninger, dels sagsomkostninger, som en part er blevet pålagt at betale til en anden part. Reglen i lovudkastets § 39, stk. 4, om fuldbyrdelse af sagsomkostninger må derfor omfatte disse tre kategorier af omkostninger, og dette må formentlig gælde, selv om parterne måtte have fraveget reglerne i § 35 ved aftale.

Efter lovudkastets § 39, stk. 5, kan voldgiftsrettens kendelse om iværksættelse af foreløbige retsmidler, jf. lovudkastets § 15, fuldbyrdes efter retsplejelovens regler om fuldbyrdelse af foreløbige retsmidler. Retten kan uanset voldgiftsrettens bestemmelse om sikkerhedsstillelse, jf. lovudkastets § 15, 2. pkt., kræve sikkerhedsstillelse eller supplerende sikkerhedsstillelse af den part, som kræver det foreløbige retsskridt fuldbyrdet.

Lovudkastets § 15, der i øvrigt kan fraviges ved aftale, indeholder ikke en definition eller angivelse af de foreløbige retsmidler, voldgiftsretten kan iværksætte. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at hvorvidt der er behov herfor, bl.a. må bero på resultaterne af UNCITRALs reformovervejelser i forbindelse med modelloven. Det anføres videre, at voldgiftsretten »næppe« er begrænset til at kunne anvende de foreløbige retsmidler, der findes i lex arbitri (de processuelle regler for voldgiftsrettens sagsbehandling) eller de regler, tvisten materielt skal afgøres efter, og at en voldgiftsret med sæde i Danmark således udover arrest og forbud f.eks. også kan udstede kendelser om foreløbig betaling og bevissikring.

Retsplejerådet bemærker, at lovudkastet ikke indeholder nogen udtrykkelig regel om, at danske voldgiftskendelser har bindende virkning (retskraft) her i landet. Det samme er tilfældet for den gældende voldgiftslov. Derimod er den norske voldgiftslov (ligesom UNCITRAL-modelloven) udformet således, at der er én fælles regel om anerkendelse (og fuldbyrdelse) af alle voldgiftskendelser uanset oprindelsesland, dvs. også omfattende indenlandske voldgiftskendelser.

Retsplejerådet bemærker, at lovudkastets § 39, stk. 1, og § 45, stk. 1, indeholder to indbyrdes modstridende regler om fuldbyrdelsesfristen, hvor der tages udgangspunkt i henholdsvis voldgiftskendelsens afsigelse og voldgiftskendelsens forkyndelse. Advokatrådets arbejds-

gruppe har over for Retsplejerådet oplyst, at uoverensstemmelsen beror på en fejlskrift, og at hensigten var at regne fuldbyrdelsesfristen fra forkyndelsen af voldgiftskendelsen.

Retsplejerådet kan som anført i pkt. 3.17 ovenfor tiltræde, at domstolene ligesom efter gældende ret også bør kunne prøve voldgiftsrettens honorar, når dette i medfør af parternes aftale er fastsat af et voldgiftsinstitut. Retsplejerådet finder, at i naturlig forlængelse heraf bør den foreslåede regel i lovudkastets § 39, stk. 4, om tvangsfuldbyrdelse af bl.a. afgørelser om voldgiftsrettens honorar også omfatte tilfælde, hvor honoraret i medfør af parternes aftale er fastsat af et voldgiftsinstitut. Retsplejerådet anbefaler derfor, at »Voldgiftsrettens afgørelse om sagsomkostningerne, jf. § 35« ændres til »Afgørelser om sagsomkostninger, jf. § 35«. Uden sammenhæng hermed bør ordene »fuldbyrdelse af sagsomkostninger« i slutningen af § 39, stk. 4, ændres til »fuldbyrdelse af afgørelser om sagsomkostninger«. Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet erklæret sig enig heri.

Retsplejerådet finder, at lovudkastets § 39, stk. 5, om tvangsfuldbyrdelse af voldgiftsrettens afgørelser om foreløbige retsmidler rejser en række tvivlsspørgsmål: Hvordan fuldbyrdes en kendelse om et foreløbigt retsmiddel »efter retsplejelovens regler om fuldbyrdelse af foreløbige retsmidler«, hvis det pågældende foreløbige retsmiddel ikke kendes i retsplejeloven? Hvad vil det i det hele taget sige, at en afgørelse om et foreløbigt retsmiddel »fuldbyrdes«? Skal fogedretten f.eks. for arrests vedkommende »erklære de arresterede aktiver for belagt med arrest«, jf. retsplejelovens § 632, stk. 2 (men uden at anvende kriterierne i retsplejelovens §§ 627 og 628)? (Uden en sådan erklæring kan der vel f.eks. ikke straffes for skyldnersvig?) Eller skal fogedretten f.eks. for forbuds vedkommende nedlægge forbuddet på ny (men uden at anvende retsplejelovens §§ 641-643)? (Uden en sådan fogedretlig afgørelse kan der vel ikke blive tale om straf for overtrædelse af forbuddet, jf. retsplejelovens § 651?) – Naturligvis kan der også blive tale om egentlige fuldbyrdesskridt, jf. navnlig retsplejelovens § 633 om fratagelse af arresteret løsøre og § 645 om fysisk håndhævelse af forbud, men i første omgang må opgaven være at finde ud af, hvad det grundlæggende set betyder, at en voldgiftsrets afgørelse om f.eks. arrest eller forbud »fuldbyrdes«. – Hvad betyder det, at